

Høringssvar – vedr. besparelser på specialområdet Roskilde kommune (Fjordskolen Hedeving)

Vi er forældre til en datter på 11 år, diagnosticeret med infantil autisme, og senere hen også ADHD. Min datter går på specialskolen SCR afd. Hedeving. Dette har hun gjort siden 0. klasse, da hun har brug for forudsigelige og trygge rammer, med faste voksne, og få børn omkring sig, for at kunne trives og modtage læring.

Vores datter meget motiveret for at gå i skole, men hun reagerer kraftigt på selv små forandringer i hverdagen. Hvis ikke hun er ordentlig forberedt på dagen, eller der er ændringer i personale, elevsammensætning eller dagsform. Det tager ofte ½ år for hende at få tillid til nye voksne, og det tager ofte de voksne længere tid, at lære min datters behov at kende, så de kan guide og støtte hende igennem dagen, uden at hun konstant er på overarbejde. Dette kræver både faglighed og ressourcer, herunder normering som gør det muligt at kunne tilbyde individuelle hensyn og støtte i en hverdag hvor, der også skal undervises og sørges for at vores børn kan modtage læring.

Det vi som forældre har oplevet de senere år, er stigende elevtilgang i klassen, af elever der har været forsøgt inkluderet for længe i det almene, og derfor kommer med store behov for støtte til at kunne komme tilbage i skole. Det betyder at en masse elever med rette kommer til Hedeving, dog uden de fornødne ressourcer følger med. Altså, at antallet af lærere og pædagoger i klassen er uændret på trods af stor og pludselig øgning af nye elever i klassen.

For vores datter har dette betydet at der ikke er samme muligheder for at blive støttet og guidet igennem dagen i de særlige behov hun har, og det betyder dermed også at hun er kommet i større mistrivsel igennem 5 og 6. klasse, som vi ser ved at hun på daglig basis har flere store nedsmeltninger på skolen. Vi fornemmer hvordan lærere og pædagoger på Hedeving gør hvad de kan, med de ressourcer der er til rådighed for nuværende, men at det ikke rækker til at tilgodese så mange elevers særlig behov, samt at kunne tage de nødvendige individuelle hensyn, igennem dagen.

Ydermere har vi gennem de senere år oplevet elever der måtte sendes i mere indgribende tilbud, efter at have gået på Hedeving i mange år. Det er en ting vi frygter for, kan ende med at ramme vores datter, der fra 0. klasse og mange år frem ellers har trivedes på skolen. Men grundet at der pludselig er så mange nye elever og højere faglige krav år for år, er presset øget, fordi det at navigere i og kunne magte dagen, bliver udfordret af netop dette, når hænderne ikke følger med.

Op gennem mellemtrinnet har der som beskrevet ovenfor, været tilgang af mange nye elever i klassen, hvorfor den for min datters vedkommende er gået fra at være en klasse med 4 elever i 0., til at være en klasse med 10 elever på 6 årgang. Og hænderne er ikke fulgt med. Derfor bliver der løbet stærkt og vi fornemmer som forældre hvordan personalet omkring vores barn, ender med at slukke ildebrande, i stedet for at kunne forebygge og støtte, i det omfang der er brug for.

Vi bliver dybt bekymrede over at der er lagt op til besparelser for Fjordskolen Hedeving. Denne bekymring består i at vores datter kunne ende med et mere indgribende tilbud, såfremt der gennemføres yderligere besparelser. Noget hun ellers aldrig har kandideret til, før hænderne blev for få.

Besparelser på Fjordskolen Hedeving, vil uægteligt betyde et øget stressniveau, flere nedsmeltninger, ringere mulighed for at kunne blive støttet og guidet socialt og fagligt og større mistrivsel hos vores datter, men også hos hendes klassekammerater. Når dette sker, er det dominoeffekten, som bevirker, at den større sårbarhed og ringere trivsel eleverne mærker, ender med at bidrage til både en u hensigtsmæssig dynamik i klasserummet, hvor de elever der i forvejen er på overarbejde i det sociale rum (grundet deres autismediagnose), ender med at påvirke hinanden negativt og blive yderligere presset i hverdagen. Det bider sig selv i halen, og betyder et stort overarbejde for elever såvel som personale, der konstant må vælge deres "kampe", i stedet for at have tid og ressourcer til at sikre at eleverne oplever forståelse og faglighed, hvis fundament, består af tiden og hænderne til at forvalte denne. Vi er oprigtigt bekymrede for at der sker en større forråelse i praksis, som er næsten uundgåelig, som følge af yderligere besparelser på Hedeving,

idet pædagoger og lærere i langt højere grad vil blive stillet overfor ikke at kunne slå til, med den faglighed de besidder, fordi de løber for stærkt, og at vores datters behov for individuelle hensyn, vil drukne i forsøg på at strømline tilgangene, så færre individuelle hensyn eller støtte skal anvendes i løbet af dagen, da dette igen kræver tid og overskud.